

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 36. Petrus Damiani ab avaritia alienus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

toritate Sacræ Sedis notatu digna inve-
niret. Huic petitioni satisfacere se mit-
tendo narrationem rerum Mediolani ge-
starum existimavit.

In itinere Mediolanensi Petrum Da-
miani comitabatur quidam Clericus, no-
mine Landulfus, literarum studiis & na-
talibus clarus, quippe ex familia Senato-
rii ordinis natus erat. Cum Mediolani
seditionis commotæ tempestas maxime
fureret, & utrique fremens populus ne-
cem minaretur, Landulfus voto se ob-
strinxit, quod se totum Deo amplecten-
do Institutum monasticum consecraturus
esset. Monuit Petrus, ne se mortis me-
tu obligaret, nisi votum suum sincera
mente implere vellet, & Landulfus se
Dei iudicio submittendum affirmavit, si
hoc suo promisso non staret. Petrus ali-
quamdiu expectavit, & videns, amicum
suum adhucdum Sæculo illigatum perse-
verare, datis ad eum literis instanter
hortatus est, ut voto se exsolveret, pro-
cul dubio ratus, quod non ideo minus
fuisset validum, quia metu extortum.

§. XXXVI.

Petrus Damiani ab avaritia alienus.

Petro Damiani Mediolani commoranti
cum Abbas S. Simpliciani exiguum
vas argenteum dono attulisset, nihil
prius occurrit, quam illud esse respuen-
dum,

Xx 5

dum,

*Opusc.
XLII.*

*Opusc.
LIII.
c. 4.*

Sæculum XI. dum; prius tamen pensare cœpit, an
A.C. 1059. huic Abbati non esset negotium, quod
 eum benevolentiam Judicis captare co-
 geret, vel an non dignitatem suam per
 Simoniam esset consecutus. Quippe
 Sacræ Sedis Ministris Regulæ loco erat,
 ab illis, quorum causa necdum erat defi-
 nita, nihil accipere, ab illis vero, qui
 nullo implicabantur negotio, sponte da-
 ta non respuere. Postquam ergo Petrus
 Damianus cognovit, Abbatem sibi hoc
 munusculum nullo alio consilio dedisse,
 quam ut ipsius amicitiam sibi concilia-
 ret, nihilominus eum rogavit, ut donum
 suum iterum reciperet, nec enim suam
 amicitiam venalem esse. Attamen Ab-
 bate vehementer instante illud lubenti
 animo retinuit. Noctu autem, cum Psal-
 mos recitaret, redit scrupulus, & ubi il-
 luxit, Abbatem adiens rogat, ut vas
 suum argenteum sibi iterum haberet.
 Abbate renuente, postquam diu alterca-
 tum, inter ambos convenit, illud vascu-
 lum alteri ex duobus monasteriis, quæ
 Petrus novissime fundaverat, transmit-
 tere. Postquam vero Petrus in suum
 desertum rediisset, iterum eum pœni-
 tuit, quod istud donum qualicumque de-
 mum ratione acceptasset, nec prius
 quiescere potuit, quam illud restitui jus-
 sisset. Adeo teneræ conscientia in hac
 re Petrus Damiani fuit.

§. XXXVII.